

Det virkede faktisk som en meget voldsom kritik i forhold til det relativt korte tidsspænd, der er forløbet fra mit møde med Konservative, der meget gerne ville have udvidet efterlønsordningen til ikke bare alene at handle om lønmodtagere, men at de selvstændige sandelig også skulle være med. Så der må være sket en meget drastisk ændring i den konservative tankegang om efterlønnen.

Jeg håber, at det er forkeret opfattet. Jeg håber selvfølgelig på, og det er det, jeg gerne helt konkret vil spørge til, at Det Konservative Folkeparti umiddelbart efter folketingssamlingens afslutning og start næste gang vil kunne gå ind og støtte ændringen af dagpengeperioden, uden at vi skal vente på de store analyser fra Velfærdskommissionen.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hvorvidt der er sket en radikal ændring af den konservative politik på det her område de sidste 5 år, kan jeg ikke kommentere. Men i hvert fald kan det ikke komme bag på fru Jytte Andersen, at vi er kritisk indstillet over for efterlønnen.

Vi havde en stor generel debat den 12. april – jeg husker datoen tydeligt, det var min fødselsdag, derfor kan jeg huske den – om efterlønnen. Der udtalte jeg mig kritisk om efterlønnen og sagde, at den skulle ændres til en seniorydelse. Jeg argumenterede for, at det er nødvendigt af hensyn til de nødvendige justeringer, som Danmark skal gå ind i, ligesom alle vesteuropæiske lande skal gå ind i nogle justeringer for at tilpasse sig en ændret verden.

De 5 år, der er gået, siden fru Jytte Andersen som arbejdsminister forhandlede med fru Pia Christmas-Møller om det her, er lang tid. Siden da har min forgænger, hr. Lars Barfoed, familie- og forbrugerministeren, også udtalt sig kritisk om efterlønnen ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi slutter der i første omgang. Fru Jytte Andersen får næste korte bemærkning, så der er tid nok til at svare.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan forstå, at den 12. april har været en stor dag, både fødselsdag og ny formand for Socialdemokratiet. Det er jo ikke så lidt på én dag, vel?

Men kan hr. Jakob Axel Nielsen ikke sige noget om, hvad forskellen er på efterløn og seniorydelse i den konservative optik?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det vil jeg meget gerne. Men for lige at svare på det forrige spørgsmål, om vi vil være med til en ændring af dagpengesatsen: Jeg har sagt, at vi vil være med til at diskutere det som et element blandt flere, når vi nu skal til at have alting vendt op og ned. Og jeg synes, det ville være hovsaløsninger at tage et enkelt element løsrevet fra helheden nu. Så ja, når Velfærdskommissionen har talt, vil vi være med til det.

Kl. 12.05

Det, der er den konservative optik i forhold til en seniorydelse og en efterløn, er, at efterlønnen er noget, man har et retskrav på, bare fordi en eller anden tilfældig begivenhed indtræder, nemlig en fødselsdato. En seniorydelse er, hvad efterlønnen oprindeligt var tiltænkt at være, nemlig til de psykisk og fysisk nedslidte. Fængselsfunktionærer, der har haft psykisk hårdt arbejde, plejehjems personale, som har haft mange tunge løft, og som reelt er nedslidte og har ondt i ryggen og ikke kan arbejde længere, dem skal vi hjælpe. Det synes jeg også vismændene understøtter mig i ved at sige, at det kun er 10-15 pct. af dem, der får en efterløn, der reelt er nedslidte. Det er de 10-15 pct., vi skal hjælpe, det er ikke de sidste 80-85 pct.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu hørte jeg jo, at det næsten religiøst blev slået fast af hr. Jakob Axel Nielsen, at justeringer af velfærden er nødvendig, at det skulle være et faktum. Lad mig bare prøve at gå ind på det. Min indgang til det er så bare: Hvorfor skal det være sådan, at justeringer skal bestå i forringelser for almindelige mennesker? Hvorfor kan man ikke i stedet for forestille sig forbedringer, som kunne være en justering af velfærden?

Lad mig tage et eksempel. Hvis det nu var sådan, at man rent faktisk gik ind på Enhedslistens forslag om en bedre fordeling af arbejdet, ville det betyde, at folk kom til at arbejde mindre, mindre hårdt, blev mindre nedslidte, så vi kunne komme ud over en situation som i dag, hvor vi har 280.000, der er udstødt fra arbejdsmarkedet på førtidspension, hvor vi hvert år mister 45.000 arbejdsår på grund af, at folk bliver syge af dårligt arbejdsmiljø. Kunne man ikke forestil-